

HET 50-JARIG JUBILEUM DER SOCIETE SUISSE
D'ODONTOLOGIE

De S.S.O. heeft van 20—24 Mei in Zürich op waardige wijze haar halve eeuwfeest herdacht, welke herdenking behalve door de zeer talrijke Zwitsersche collega's, werd bijgewoond door afgevaardigden van Oostenrijk, Frankrijk, Engeland, Zweden en Nederland.

Men had besloten het programma geheel door Zwitsers te doen bezetten en een statige rij van sprekers, vrijwel allen van internationale reputatie, toonde hoe hoog het peil der Zwitsersche tandheelkunde en van het onderwijs daar te lande gestegen is.

Natuurlijk waren in de eerste plaats de Universiteiten van Zürich, Bern, Basel en Genève vertegenwoordigd door mannen als Stoppany, Gysi, Hess, Wild en Schmuziger; Egger, Schindler en Maillart, Müller, Schwarz en Spreng; Comte, Pfaeffli en Jeaneret.

Daarnaast practici als Steiger (Zürich) en Conod (Lugano) met voortreffelijke voordrachten over moderne porseleintechniek.

In het algemeen was getracht een beeld te geven over hetgeen men in de afgelopen jaren had bereikt en gepresteerd en behalve een uitnemende historische rede van Prof. Stoppany werden in dit verband voordrachten gehouden over de resultaten van de onderzoekingen van caries, over wortelbehandeling, orthodontie, prothese, kunststandvormen, kaakfracturen, anaesthesie en röntgenologie.

Teneinde te doen uitkomen dat de S.S.O. niet alleen de wetenschap, maar ook de collegialiteit bevordert, was de tweede dag geheel gewijd aan collegiaal samenzijn, dat begon met een plechtige feestvergadering in de Aula van de Universiteit, waar de voorzitter Dr. Metzger allen het welkom toeriep en de hoofdschotel werd

gevormd door de feestrede van Prof. Stoppa ny, waarna als eere-leden werden benoemd: Jaccard, Reutlinger en Prof. Wild, een en ander voorafgegaan en besloten door muziek.

Vervolgens een gezamenlijk appéritif en daarna een lunch, aangeboden aan de vele gasten, waar het woord gevoerd werd door de vertegenwoordigers van Regeering en Stad, van de bevriende Organisaties van Medici, Pharmaceuten en veterinairen en door de afgevaardigden der landen, waarbij Van Hasselt voor ons land het woord voerde.

De boottocht ging vanwege het gure weer niet door, in stede daarvan werd gezamenlijk verwijld bij thee en dans.

Des avonds werden wij vergast op een uitnemende vertooning van de „Troubadour”, waarbij het feit dat Zürich zich verheugen kan in een dergelijke voortreffelijke opera, terwijl het nabij gelegen Basel eveneens over een gezelschap van gelijk gehalte beschikt, ons Hollanders ook al weer aan het denken zette!

Zaterdagavond was het officieele banquet, waaraan niet minder dan 550 dames en heeren deelnamen, zoodat zelfs de ruime zalen van het mooie Dolder Hotel ternauwernood de gasten konden bevatten.

De stemming was voortreffelijk en het was dan ook niet meer vroeg in den morgen alvorens de laatsten het feest verlieten. Tòch was om 9 uur 's Zondags de zaal goed bezet toen de voordrachten weder aanvingen, een verschijnsel dat ons eveneens tot vergelijken noopte!

Toen om 1 uur de laatste voordracht en daarmede het Congres geëindigd was, hadden de velen die zich voor de organisatie hadden uitgesloofd, dan ook alle reden tot volle tevredenheid over het succes van hun werk.

Dit werd nog in de hand gewerkt door de bij uitstek gelukkige keuze der congresruimte, waarvoor men de hand had kunnen leggen op de zalen der Kamer van Koophandel, zoodat naast een groote vergaderzaal, ook een prachtige tentoonstellingszaal beschikbaar was, die toch voldoende afscheiding had, zoodat het hinderlijke rumoer dat een nabijgelegen tentoonstelling zoo vaak meebrengt, hier volkomen achterwege bleef. Een ververschingslokaal zorgde verder voor den inwendigen mensch, waardoor ook op dit gebied aan alle wenschen kon worden voldaan.

De gastvrijheid der Zwitsersche collega's bracht ons in den tijd die er nog restte in hunne smaakvolle woningen aan maaltijden, waar in klein gezelschap gediscussieerd kon worden over vragen van wetenschappelijken, politieken en kunstzinnigen aard en die voor de bevoorrechten, als immer, niet alleen de gezelligste, maar

gewoonlijk ook de leerzaamste uren vormen van dergelijke internationale bijeenkomsten.

Onder leiding van Prof. Wild had schrijver dezes ook nog de gelegenheid het Universiteitsinstituut te bezoeken, dat juist met een nieuw gebouw was uitgebreid en dat — voortreffelijk geëquipeerd — een zeer hoogen dunk gaf van den aard der opleiding.

De juist gewijzigde wet op het tandheelkundig onderwijs en het feit, dat door het bestaan van vier Universiteiten overvulling der Instituten niet voorkomt, maken dat momenteel Zwitserland vermoedelijk aan de spits staat van de Europeesche staten voorzoover het de autonome tandheelkundige opleiding betreft.

Dat de gezonde concurrentie dier Universiteiten een intensief en opgewekt wetenschappelijk werken ten gevolge heeft, waarvan de verheugende resultaten in de belangstelling der jongere generatie zichtbaar en voelbaar zijn, is mede iets waarop de Zwitsersche professie terecht trotsch kan zijn en waarbij de Hollander neiging krijgt in stilte een traan weg te pinken!

Met het wetenschappelijke en collegiale festijn van Mei 1936 heeft de jubileerende Vereeniging op zeldzaam gelukkige wijze de laatste dagen van de zoo verdienstelijk doorleefde vijftig jaren besloten en wij weten haar niet beter toe te wenschen dan dat zij met den bekenden, rustigen Zwitserschen pas, dien weg op dezelfde wijze moge vervolgen, naar het eeuwfeest toe!

CH. F. L. NORD.